

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr 59 Januari/Februari 2022

Inhoud:

- Pag. 1+2: Van Takkezooi tot Takkeril
- Pag. 2: Reservekleding
- Pag. 3+4: Van de Vergadertafel
- Pag. 4: Dinsdag 28 december
- Pag. 5+6+7+9: Van het Buitengebeuren
- Pag. 10: Technische Zaken
- Pag. 11: Artikel AD met Annelies de Witte
- Pag. 12: Striptekeningen Hans van Zuylen
- Pag. 13: Foto's

Met dank aan diverse leden voor de foto's die in dit Buitenblad zijn geplaatst. Meer foto's zie je door op deze [link](#) te klikken.

Leuke en bijzondere foto's die betrekking hebben op ons werk zijn altijd welkom. Je kunt die uploaden op onze OneDrive door [hier](#) te klikken.

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom. Deadline half maart 2022. Mail deze naar: aartr006@planet.nl.

Van "Takkezooi" tot Takkenril

Takke : als eerste lid van een samenstelling om aan te duiden dat wat volgt erg onaangenaam, vervelend is. Komt van het Franse "attaque" (beroerte). Denk aan takkeweer, takkeherrie, takkewijf enz.

In ons winterwerk hebben we te maken met snoeihout. Om van dat snoeihout geen "takkezooi" te maken, zijn er 3 opties, namelijk:

1. Het snoeihout verbranden
2. Het snoeihout afvoeren
3. Het snoeihout ter plaatse verwerken

Omdat optie 1 en 2 niet altijd mogelijk zijn door resp. "geen brandvergunning" of "een te grote afstand naar..."; blijft over het snoeihout ter plaatse te verwerken. Tot nu toe hebben we het snoeihout verwerkt in zg. takkenrillen. En dat vooral op houtkaden en geriefbosjes. Eerlijk gezegd ging dat niet altijd tot grote tevredenheid mijnerzijds en was het meer een takkezooi. Ter nuanceering: bij sommige projecten is het wel een probleem om een degelijke takkenril te maken vanwege de beperkte ruimte en de grote hoeveelheid snoeihout.

Over het waarom en hoe van de takkenril enige wetenswaardigheden:

Wat is een takkenril?

In een takkenril wordt snoei- en ander takhout van bomen en struiken in de lengte op elkaar gestapeld. De hoogte van een takkenril kan variëren tussen de één en anderhalve meter. Om een takkenril goed te zekeren, is het soms noodzakelijk één en ander te zekeren met palen. Dat is bijvoorbeeld nodig op een houtkade waar ook gewandeld

wordt. In een geriefbosje, zoals bij Vlooswijk en Huiden, waar geen publiek komt, zijn palen minder belangrijk.

Hoe leggen we een takkenril aan?

- De ril mag maximaal anderhalve meter hoog zijn met een minimale lengte van 2 meter. Afhankelijk van de locatie en het beschikbare snoeihout kan men de ril uitbouwen tot meer dan 10 meter.

- Stapel de takken in de lengterichting, de dikkere takken onderin en de dunnere erop; gooi de takken niet losjes op de ril, maar

steek ze zo vast mogelijk in de ril. Er kunnen meer takken in en de ril is steviger.

- Het snoeihout verteert zo langzaam en zakt goed in; bij een volgende

snoeibeurt kan de takkenril weer worden aangevuld.

- Zorg ervoor, dat er geen snoeihout op net gezaagd hakhout komt; er is dan veel minder kans dat nieuw hout kan uitlopen.

Waarom een takkenril?

- Een goede takkenril maken is een nette en goedkope manier van verwerking van snoeihout.

- Een takkenril biedt nest-, voedsel- en schuilgelegenheid voor vogels en kleine zoogdieren.

- Een takkenril biedt een overwinteringsplek voor insecten, amfibieën en reptielen.

- Een takkenril biedt een uitstekend verblijf aan paddestoelen, varens en andere plantensoorten, die voedsel vinden in het dode hout.

Kortom, goede redenen om tijd en aandacht te besteden aan het realiseren van een goede en nuttige takkenril.

Hans van Aartrijk

Reservekleding

Beste wintergasten,

Op 26-11-2021 is één van ons in de sloot gevallen en had een nat pak.

Weet wel dat onder de achterbank van de auto altijd reservekleding ligt. Juist voor dit soort situaties. Inmiddels liggen er 5 paar sokken, 2 (heren)onderbroeken, 2 trainingsbroeken, 1 trainingsjas, 6 bovenbroeken, 1 overhemd, 2 T-shirts, 2 regenjassen, 1 hoed en last but not least 1 prima badlaken.

En mocht je maat er niet tussen zitten, er ligt ook nog een riem onder de bank om het op maat te maken.

Hans van der Zwet

Van de Vergadertafel

Vergaderingverslag van 12 januari

De belangrijkste onderwerpen hieruit:

Plateautrap

We hebben geprobeerd een plateautrap te lenen van het LEU om er ervaring mee op te doen. Die was daar niet aanwezig. Na overleg is besloten af te zien van aanschaf of huur. Het levert waarschijnlijk teveel problemen met transport en voor het plaatsen heb je een vlakke ondergrond nodig. Bovendien is er onder de zagers te weinig draagvlak voor.

Baggeren sloten Buitenhof

Voor wie dit gemist hebben: in het najaar hebben we beperkt rietmaaiwerk verricht om één van de sloten in het Buitenhof geschikt te maken voor libellen. Deze “Libellenbaan” is daarna echter in één klap door een overenthousiaste loonwerker ontdaan van al het zorgvuldig overgeslagen riet. Tijdens de vergadering is nagedacht hoe dit in het vervolg te voorkomen is.

Tabé gaf aan dat hij dit uiteraard aangekaart heeft bij zijn contactpersoon bij die gemeente. De afspraak die nu gemaakt is, is dat alleen Tabé bepaalt of er gebaggerd moet worden. Zolang de contactpersoon niet wijzigt heeft Tabé er wel vertrouwen in dat men zich aan deze afspraak houdt. Daarnaast gaan we de gemeente vragen om bordjes te plaatsen in het Buitenhof om onverlaten met baggermachines er op te wijzen weg te wezen!

Gesprek met de Gemeente Utrecht

Op 18 januari vind er een gesprek met vertegenwoordigers van de

gemeente Utrecht plaats. Onderwerpen die op tafel komen zijn de vergoeding die we nu al jaren (onveranderd) ontvangen voor ons noeste werk in het Buitenhof. Daarbij moet het uitgangspunt zijn dat we voor 2022 een aanmerkelijke verhoging kunnen vragen. Ook onze kosten stijgen immers.

De prijzen die we nu kunnen vragen aan de andere gemeenten waar we voor werken liggen nu al hoger en daar zijn inflatiecorrecties afgesproken.

Natuurlijk wordt ook het de-bacle met de Libellenbaan besproken.

Nu de weerstand tegen het houtstoken toeneemt staat ook dit onderwerp op de rol. We vinden het eigenlijk niet meer kunnen om hout te verkopen maar kunnen de inkomsten niet missen. Dus welke rol kan de gemeente daarin spelen.

Aanhakend op het laatste hierboven:

Er is een conceptbrief opgesteld waarin de problematiek rond onze houtverkoop aan de orde wordt gesteld. Deze brief is al eerder aan de bestuursleden gestuurd en wordt nu besproken. Hoofdbezwaar van de aanwezigen is de uitgebreide omschrijving van de problematiek. Eigenlijk willen we beknopt aangeven dat we zouden willen stoppen met de verkoop aan particulieren maar daarbij een groot gat in onze begroting creëren. En zijn er dan de mogelijkheden om dat gat te dichten? Besloten is om de brief te herschrijven en die dan later nog eens te bespreken.

Inbraak vrachtauto

Uit de auto is als kerstcadeau het rugaccupakket gestolen nadat de

zijruit in is geslagen.

Die lag in een afgesloten auto terwijl de ploeg 100 meter verderop aan het werk was. De schade is, inclusief de autoruit, 1025 euro. Inbraak is altijd vervelend maar dit is toch wel een flinke schade-post. Hoe kunnen we het risico verkleinen?

Besloten is om de hoeveelheid gereedschappen zoveel mogelijk te beperken en wat er dan nog mee genomen wordt uit het zicht te houden door het af te dekken en een van buiten ondoorzichtige folie aan te brengen op de ruiten van de achterste deuren.

Winterprogramma

Het winterprogramma ligt redelijk op schema. Wel moeten we er voor zorgen dat we in dit jaar het programma in op tijd kunnen beginnen. Er hoeft niet zoveel mis te gaan om er voor te zorgen dat we moeten stoppen voordat alles klaar is.

Hans van A. geeft aan dat er nog verschillende verzoeken te komen werken zijn binnengekomen. Jammer van de gemiste inkomsten maar het geplande programma heeft geen ruimte meer daarvoor.

Technische zaken

Er zijn een tijdje geleden 5 nieuwe snoeizagen gekocht waarvan er na twee weken al één in het vuur lag. Om dit te voorkomen willen we het gebruik van een riem met foedraal om de zaag in op te bergen te stimuleren. Daarvoor wordt er een proef gehouden met een riem die je over je jas kunt dragen. Het geeft zagers in een boom ook de gelegenheid om twee handen te gebruiken bij het klimmen op een ladder.

Financiële zaken

Nu we aan de verplichting om een kenteken voor de Trecker aan te vragen hebben voldaan zijn we

ook nog eens verplicht een WA verzekering af te sluiten. Daarvoor hebben we een WA + verzekering met een eigen risico van 1000 euro afgesloten.

Deze loopt nu vanaf 1 januari.

Nieuwe balkmaaier

Ruud, Piet en Henny zijn naar een open huis geweest van de importeur om een maaisysteem te bekijken dat door onze leverancier is aanbevolen.

Daar bleek dit systeem te uitgebreid te zijn voor het werk dat wij er mee willen doen n.l. maaien. Omdat een voordeliger systeem prima geschikt is en qua bediening net zo simpel is gaan we nu daarvoor. Er wordt een nieuwe offerte aangevraagd en gezocht naar manieren om de aanschafprijs te financieren. Daarbij wordt ook nadrukkelijk gekeken naar een manier om subsidie voor de aanschaf aan te vragen.

Vervanging kleding

Nu we de groepskleding al weer twee jaar gebruiken zie je dat vooral bij de trouwe dragers de

kleur begint te verbleken. Bovendien zijn er wat shirts kapot gegaan tijdens de werkzaamheden. Bij de eerste aanschaf is bepaald dat iedereen die regelmatig meewerkt de beschikking over een eigen helm en kleding krijgt. Dit is destijds in bruikleen gegeven en ook nieuwe leden hebben daar recht op. Nu er vragen zijn over vervanging hebben we als bestuur besloten ook die in bruikleen te geven. Heb je een beschadigde bodywarmer of shirt meld je dan bij Henny. Die zorgt er voor dat je z.s.m. een nieuw exemplaar krijgt. Dit alles in redelijkheid; er zal rekening worden gehouden met de omstandigheden en gebruik(sduur).

En vind je een eigen helm prettig als nieuw lid: daarvoor geldt natuurlijk hetzelfde.

Website

Er is door Henny en Lange Hans een nieuwe website gebouwd op basis van de oude. Daarbij is alles zoveel mogelijk overgenomen. De voordelen van de nieuwe website zijn de kosten en het gemak

waarmee dingen veranderd kunnen worden. De nieuwe is aanmerkelijk goedkoper en sluit qua wijzigingsgemak aan bij wat wij belangrijk vinden.

Het bestuur geeft Henny toestemming om de site online te zetten. Aansluitend hierop zal ook een tweede webadres in gebruik genomen worden n.l.: landschapsbeheer-vldm.nl. Ook het oude adres blijft in gebruik.

De rondvraag levert deze keer geen items op.

Volgende vergadering 23 februari

Tekst: Henny Schut

Dinsdag 28 december

Nadat Alex zijn laatste onderdeel van zijn cursus had afgerond, wilde hij graag de klus bij TV Attila gaan doen tussen kerst en nieuwjaar: het snoeien van een grote wilg. Dus zo gezegd, op 28 december stonden Alex, lange Hans en ondergetekende in de ochtend bij het tennispark van TV Attila.

Alex zag de grote wilg en vond het een uitdagende klus.

Een wilg heeft al wat minder sterke takken en ook de verdeling bij deze wilg was niet optimaal. Maar Alex ging voortvarend te werk en binnen de kortste tijd zat

hij vastgesnoerd hoog in de boom. De boom werd vakkundig ontdaan van veel zijtakken om zo uiteindelijk de grote takken in delen naar beneden te laten

vallen.

Alex slingerde door de wilg heen. Helaas konden deze takken niet zo precies naar beneden worden geleid als gehoopt, dus was er

werk voor Hans en ondergetekende om die uit de sloot te halen. En zo de werkplek weer netjes achter te laten.

Het weer zat die dag niet heel erg mee, van tijd tot tijd regen, aan het eind van de ochtend zelfs een flinke bui. Ook de wind nam soms erg toe. Maar Alex gaf zich niet gewonnen en heeft de wilg uiteindelijk op een veilige manier toch nog volledig gesnoeid gekregen tot een knotwilg.

Het was toen alleen al zo laat, dat Hans en ondergetekende de

volgende ochtend nog wat laatste opruimwerkzaamheden hebben gedaan. Maar dat ging gelukkig voorspoedig en was in 2 uur klaar. In totaal is er ruim 2 kuub aan dik hout van de wilg gekomen en dat ligt nu op de Buitenplaats. Bij de tennisvereniging zijn ze ook erg blij met het resultaat: een welgemeend dankjewel !

Dennis Labordus

Van het buitengebeuren november-december

Op **1 november** werd gemaaid

in de Buitenhof, terwijl op de daaropvolgende donderdag Jan van P. en Tom hun bosmaaiers in een aanzienlijke hoeveelheid bramen langs de zogenaamde “patrijzenakker” zetten.

Vijf andere leden zwoegden om het eerdere gemaaid en de ellenlange bramenstengels op de vork

te krijgen. Het mechanische lid Trecker trok gewillig de aanhanger met de hoog opgetaste lading naar de rand van de akker.

Vrijdag **6 november** was er de eerste Natuurwerkdag van dit jaar; we konden 1 gast verwelkomen. Bij de zogenaamde moerasplasjes werd er riet gemaaid en afgeharkt, terwijl één persoon zich bezig hield met het snoeien van een opdringende sleedoornhaag met wat braam aan het eind van het Reint Klein Beekmanpad.

Zaterdag was de opkomst, de tweede Natuurwerkdag, beduidend groter: 9 volwassenen en 2 kinderen. Met 9 leden was dit een

prima opkomst en het weer liet zich van zijn beste kant zien. Men kon kiezen tussen “zomerwerk” en “winterwerk”. Het zomerwerk bestond voornamelijk uit werken in en rond het water, het winterwerk was het knotten van de elzensingel langs de Enghwetering.

Wellicht levert de Natuurwerkdag dit jaar een 3-tal aspirantleden op: Frans, Kees en Peter [op dit moment van schrijven een optimistische verwachting.....]

Donderdag **10 november** werd er in een paar uurtjes het riet langs de sloot bij de Buitenplaats weggewerkt. Uiteraard werd het

stukje met de gabel ontzien. Dat ook deze oever hier en daar voor verrassingen kan zorgen, bleek toen de balkmaaier een bad wilde gaan nemen. Met vereende krachten werd het gevaarte weer de kant op getrokken. De rest van de dag werd gewerkt aan de elzensingel bij de Enghwetering.

Op **12 en 13 november** (boerenkooldag; zie voor een verslag hiervan Buitenblad nr 58) werd er verder aan deze rij

elzen en een 2-tal uit de krachten gegroeide vlieren tijd besteed. In deze week waren er totaal 29 leden actief in het veld.

De elzensingel kreeg op de **18e december** nog kort bezoek van 9 leden, die het karwei afronden. En passant werd er nog een scooter uit de sloot gehaald. Daarna werd er verkast naar de Griendhoeve, waar op één legakker zo'n 20 knotwilgjes van hun takken werden verlost. Veertien knotters waren er maar liefst op de volgende dag, die nog twee le-

gakkers bezochten (ca 40 wilgen). Snoeihout werd gewoontegetrouw uitgelopen en op bossen gelegd. Voor de lunch werden de boterhammen naar de Hazenhof gebracht; na de maaltijd werd nog

een bezoek gebracht aan 2 legakkers.

Zaterdags werd het werk aan de Smalle Themaat met 4 werkers, waaronder Peter van W., afgerond. Dries en Sjoerd waren op deze dag nog actief om de "libellenbaan" te verlengen. Zij waren daar nog een flink aantal uren mee bezig. [een paar dagen later vernamen we via de zomer-app dat het werk om de libellenbaan te realiseren door de firma A. teniet is gedaan, dit in opdracht via van het Waterschap; ook op het terrein van de Kievit bleek een klein doodlo-

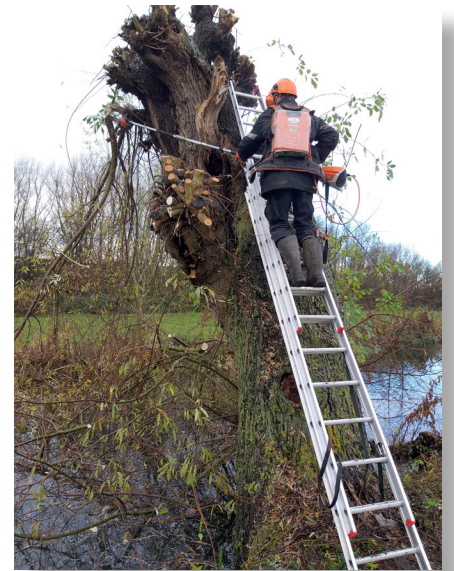

pend slootje door een loonwerker bezocht, waarbij het terrein met diepe sporen werd "verrijkt" en het hang- en sluitwerk van het hek met oneigenlijke middelen was verwijderd].

Donderdag **25 november**

betraden 8 mannen de modderige Kievitkade. Werk genoeg: 3 slechte essen werden afgezet, verder wat hakhoutbeheer aan elzen en het knotten van zo'n 40 wilgen. Over het algemeen werd alleen het redelijk dikke hout tussen de wilgen weggezaagd. Dit in verband met de hoeveelheid snoeihout, dat vrij zou komen als de hele wilg ge-

snoeid zou worden. Op de al aanwezige rillen kon men maar een beperkte massa aan snoeihout gestoken worden. Ad N. had de nog twijfelachtige eer om deze winter

als eerste in de plomp te gaan. Ik heb het niet gezien, maar Ad zal behoorlijk onder de bagger hebben gezeten. Vanwege de dreigende weersverslechtering werd besloten wat eerder te stoppen, maar de 14 aanwezigen konden terug kijken op een productieve dag. Het werk op deze kade zal later in de winter worden voortgezet.

Jansen aan de Mastwijkerdijk stond op zaterdag al te wachten op

de wagen met keet (jawell!); helaas was het een zeer regenachtige dag en werd er pas later in de morgen begonnen. De keet kwam dus goed van pas. Toch werd er met 5 man nog een behoorlijke hoeveel-

heid bomen (els en wilg) geknot. Ook op deze dag werd er eerder – vanwege de weersomstandigheden – het gereedschap opgeruimd. Een nieuwe week, nieuwe kansen.

Dat vonden de regenbuien helaas ook; op **donderdag 2 december** werd er ruim een uur gewacht voordat het enigszins “werkbaar weer” werd. Gezien de nogal onzekere weersverwachting werd afgezien van het aansteken van het vuur om het snoeihout te verbranden. Er lag intussen een enorme hoeveelheid takken in het weiland.

Vrijdags 3 december werd, omdat het weer het toeliet, een begin gemaakt met het wegwerken van het snoeihout. Zo’n 8 perso-

nen sleepten takjes en takken aan naar het vuur. Na een aarzelend begin kwam de fik er goed in en op het eind van de werkdag waren alle opgeboste takken weggeslept

en op het vuur gegooid. Een lid, dat de meeste meters maakte deze dag, was ongetwijfeld Sjaak Roest!

Zaterdag 4 december werd een aantal elzen en wilgen langs de oprijlaan geknot; met drie kettingzagers (Dries, Jan van Pagee en Tom) lag er weldra een flinke hoeveelheid hout op het pad. Een nieuw vuur werd gemaakt vlakbij de boomgaard, waar nog 10 wilgen op hun beurt stonden te wachten. De groep van 6 leden kreeg nog versterking van Marlies, die meehielp de takken door de modder naar het vuur te slepen. De buienradar gaf intussen aan dat het weer tijd werd de sluisen

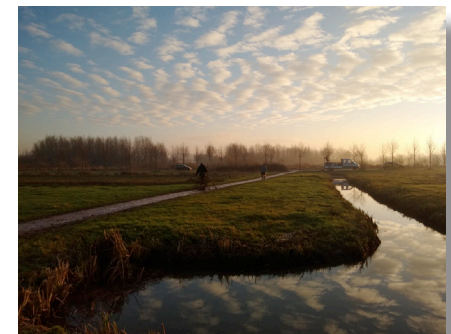
open te zetten; er waren nog 3 wilgen te knotten, maar gezien het tijdstip en de hoeveelheid nog te verrichten werk, werd besloten er een punt achter te zetten. Knotten bij Jansen gaf 30 wintergasten deze week voldoende kans om de conditie weer wat op te krikken. Vooral de enorme wilgen in het weiland gaven meer werk dan voorzien.

De **2e week van december** gaf voor de verandering een ander weerbeeld: op de zaterdag was het zelfs zonnig met weinig wind. Het terrein van Natuurmonumenten in Haarzuilens heeft een aantal elzensingels. In drie ervan had

boswachter Hugo met markeringen aangegeven wat er moest gebeuren.

Donderdag 9 december werd begonnen met 9 man aan het afzetten van de elzen. Takken moesten naar het fietspad gebracht worden. Een door de technische staf gemaakt karretje bewees hier uitstekende diensten. Volgens een trouw donderdaglid is deze groep best wel de gezelligste van de week. Vrijdags kwamen er maar liefst 16 werkers naar het Natte Laand van Natuurmonumenten. Eerst werd er nog geruimd bij de “eerste” elzensingel, daarna toog men in colonne naar de “tweede”. Lange Hans was intussen weer elzenstammen gaan lossen op de Bui-

tenplaats. Gelukkig was de lengte van de elzensingel dusdanig, dat men op gepaste afstand van elkaar kon werken. Er werd veelal met handgereedschap gewerkt, alleen

Tom en Hans uit H. konden met hun gereedschap de dikkere jongens aan. Volgens een prominent vrijdaglid is deze groep de gezelligste van de week.

Rond half twee was de pijp bij de meesten wel leeg en kon men richting het badwater.

Traditiegetrouw is de zaterdag al heel lang de minst bezochte werkdag, hoewel een belangrijk zaterdaglid luidkeels verkondigde dat deze groep ("klein maar fijn") waarschijnlijk toch wel de gezelligste zou moeten zijn. Ondanks dat er maar 2 kettingzagers, Marlies en Hans uit H. en 3 man grondpersoneel waren, lukte het deze groep de 3e singel qua zaagwerk af te krijgen.

Alleen bleef er nog heel wat takken en stammen over om weg te kruien. Lange Hans besloot dat op de volgende maandag en dinsdag te gaan doen.

Echter, dat was zoveel werk, dat

ook de woensdag nodig was om het vele snoeihout en de stammetjes door de bagger naar het fietspad te krijgen. Al met al is lange Hans zo'n 15 uur aan het sjouwen geweest; hij was zeer content over het karretje (dat eigenlijk een

troetelnaam zou moeten krijgen). Boswachter Hugo kwam nog eens kijken en was zeer tevreden over het resultaat. Naar verluidt mogen we volgend seizoen terugkomen! De reguliere werkdagen in deze 3e week van december gaven een 3-tal werklocaties te zien. Eerst op donderdag 16e voor een paar uurtjes terug naar Jansen. Nog 3 wilgen waren daar te knotten en met 12 man (jawel) ging het als een speer. Weldra lag al het snoeihout op een loeiende brandstapel en kon men aan de koffie. Na de koffie vertrok men naar Achthoven west. Bij nr. 31 was het krap parkeren, in het veld was er gelukkig meer ruimte.

Veertien wilgen met zwaar hout en 5 knotessen bleken voor de 12 werkers voldoende ruimte te bieden om geen last van elkaar te hebben. Door 4 kettingzagers lag er weldra een enorme hoeveelheid snoeihout.

Dat snoeihout werd vrijdag snel in brand gestoken; er waren voldoende mensen –13– om het vuur brandende te houden. Lange Hans ging tussendoor terug naar de Buitenplaats om de boel daar te reorganiseren, want er kwam behoorlijk veel dik wilgenhout van dit project en op de Buitenplaats dreigde een opslaginfarct. En na afloop weer even terug naar Jansen om het vuur te "controlleren" en wat hout op te halen.

Zaterdag opnieuw wilgen, maar wel van een andere leeftijds-

klasse. Zeer oude jongens met licht hout op de kruin. Aan de Ringkade in polder Rijnenburg staan zo'n 60 stuks. Met 3 kettingzagers en 3 man grondper-

soneel, dat het sleepwerk voor zijn rekening nam, lagen er weldra grote bossen snoeihout. Lange Hans was gewoontegetrouw weer vervoerder van stammen, die in het weiland bij Achthoven west zijn blijven liggen. In deze week zijn op de reguliere werkdagen 32 mensen in het veld actief geweest.

[op de daaropvolgende maandag t/m woensdag is L.H. daar nog bezig geweest om de wilgenstammen, 6 à 7 kuub op te halen].

Op **23 en 24 december** werd er verder gewerkt aan de Ringkade. Donderdags ging een

aanmaakblokjes en een lucifer onder het droge aanmaakhout bij de oostelijke brandplaats. Onze tolk uit Griekenland kwam geboosterd en wel en voor zijn

doen zeer vroeg in de ochtend assisteren bij het vuur. De 7 knotters werden gefilmd door Kees Koren, die later in de ochtend nog

ondergetekende wat liet vertellen over het hoe, wat en waarom. Op de dag voor 1e kerstdag

kwamen er gelukkig toch nog 11 enthousiastelingen opdagen. Resultaat was dat er aan het eind van de werkdag 27 oude knotwilgen geknot waren, 2 vuren gevoed en netjes bege-

leid tot een gloeiende ashoop. Rond het middaguur verscheen Ron Bunnik, de boer, om poolshoogte te nemen. Hij was aangenaam verrast dat er al zoveel gebeurd was. Een veel minder aangename verrassing was dat lange Hans op een gegeven moment moest constateren dat er een ruitje van de auto was ingeslagen en er een rugaccu

wqs ontvreemd. Een aanzienlijke kostenpost voor onze vereniging. Zo af en toe wordt er ook op niet-reguliere werkdagen de zaag gehanteerd. Dennis had hulp gevraagd om een hoge opgaande wilg, die wat "lastig" werd, te snoeien. Onze hoogwerker Alex had er wel oren naar en met

behulp van 2 leden werd op 28 december aan de Tirionlaan de wilg aangepakt. [zie elders in dit Buitenblad een verslagje hiervan]

De laatste werkdag van het jaar was op **donderdag 30 december**. Omdat er op de Kievitkade nog wel wat afrondend werk te doen was, toog men op deze zeer winderige dag naar deze erg modderige werkstek.

Met 5 kettingzagers was er aan snoeihout geen gebrek. Gelukkig was er voldoende ruimte om dit snoeihout op rillen te leggen. Omdat de Haanwijk redelijk dicht bij was, werden de stammetjes es en vlier daar naar toe gebracht. Daarnaast werden er ook nog een viertal wilgen geknot en een zieke paardenkastanje (bloedingsziekte) afgezet. Terwijl Lange Hans de es en vlier naar de Buitenplaats bracht, werd er door de overige 9 mensen – na de koffie – verder gewerkt ter hoogte van het daggeldershuisje en richting de Groenendaal. Vier wilgen, een es en enige elzen (hakhout) kregen daar weer eens gezelschap van een zaag. Sjaak Roest nam traditiegetrouw weer de meeste meters voor zijn rekening met een kruiwagen. In deze maand zijn er 12 reguliere werkdagen geweest met totaal 115 werkers.

Tekst: Hans van Aatrijk

Technische zaken.

Het is vreemd om dit te constateren maar ik ben tegenwoordig langer bezig met mijn overige bezigheden voor de vereniging dan met technische zaken. Naast het penningmeesterschap, de nieuwe website en het Buitenblad is dat vooral het onderzoeken van praktisch toepasbare dingen die er voor zorgen dat onze actieve leden met goede spullen en zo gemakkelijk mogelijk hun mooie werk kunnen doen. De motorzagen in een goede conditie houden is de voornaamste taak van Tom en mij in de winter. Daarnaast is er nog wel wat vervanging van botte zagen en wat klein werk maar daar houdt het wel mee op. Vorig jaar waren we in het winterseizoen druk met de duivenoverlast en het bouwen van een houtopslag.

Dat was vooral met hulp van Jan van Roomen terwijl Tom de motorzagen onder handen nam. Leuk om op terug te kijken, vooral omdat we tegenwoordig weinig duiven meer zien. Dat scheelt heel wat troep opruimen.

Waar ben ik dan nog nog wel mee bezig geweest op technisch gebied?

Belangrijk onderwerp was het uitzoeken van welke balkmaaier we gaan aanschaffen als de ALV daar zijn goedkeuring aan geeft. In het vorige Buitenblad heb je al kunnen lezen dat Ruud, Piet en ik naar een open huis zijn geweest

om zo'n machine te bekijken. Daar hebben we besloten dat we beter voor een lichter model konden gaan. Wel waren we onder de indruk van het merk Ferrari. Daarbij speelde Tabe ook een rol omdat hij iemand kent die daar al mee werkte. Die was erg positief over de Ferrari machines. Voor de liefhebbers: we zijn nu bezig met het onderzoeken van de Ferrari 535 HY die beschikt over een onafhankelijke besturing van beide wielen. Dat betekent in de praktijk dat je de machine gewoon in de goede richting kunt duwen zonder dat daar een

en Hoogendoorn uit Portengense Brug) aanwezig was. Deze was kort gebruikt en we kregen we daardoor ook nog extra korting op. Een geluk bij een ongeluk dus.

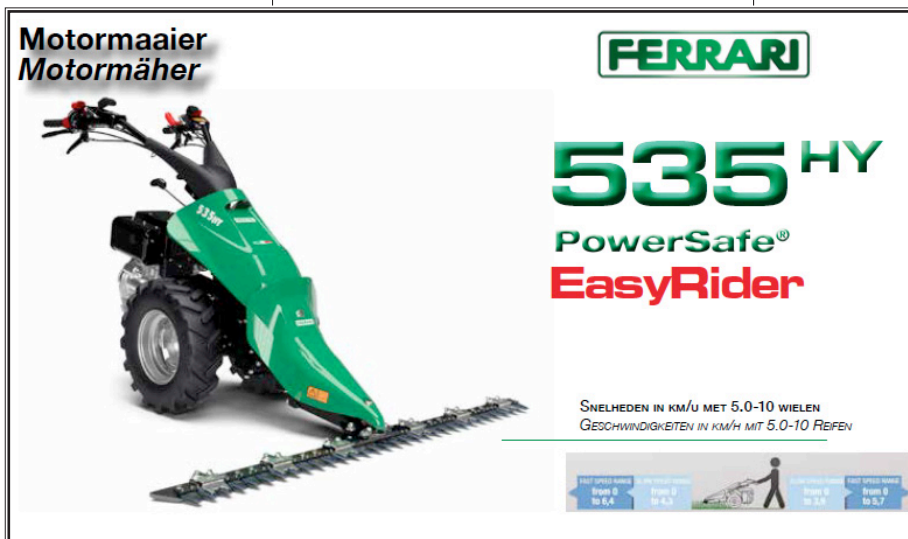
In november heb ik 5 nieuwe snoeizagen besteld omdat het aantal dat er nog was te klein was om iedere werker altijd van een goede te voorzien. Bij degene die ik besteld had zaten gratis foedralen. Die zijn we niet gewend te gebruiken omdat je die aan een riem met bevestigen. En die zitten er niet bij. Daarom heb ik op proef een riem besteld die het dragen van de

zaag op je jas mogelijk maakt. Reden: er lag al kort na de aanschaf een exemplaar in het vuur waardoor het handvat misvormd is. Kan natuurlijk altijd gebeuren maar als we dit soort verlies kunnen voorkomen dan moeten we dat niet laten. Bovendien maakt zo'n foedraal het moge-

lijk beide handen te gebruiken bij het beklimmen van een ladder. Het bevordert ook de veiligheid. De bedoeling is om de riem door meerdere zagers te laten gebruiken en die kunnen deze doorgeven aan anderen zodat zij ook het gebruik kunnen ervaren.

Ik ben benieuwd naar hun meningen.

Tekst: Henny Schut

hendel of rem aan te pas komt. Bovendien onderzoeken we of een dubbel mes niet beter is voor ons werk. Dat geeft wel meer onderhoud maar zeer waarschijnlijk ook een beter maieresultaat. En dan kunnen we sneller werken.

Door de diefstal uit de auto moesten we op zoek naar een nieuwe rugaccu. Degene die we hadden was de lichtste uit de reeks die Stihl aanbied. Of aanbod moet ik zeggen. De versie die daar voor in de plaats komt is maar liefst 400 euro duurder. Gelukkig waren we er nog op tijd bij om te profiteren van een exemplaar dat nog bij onze leverancier (Seeleman

'Gewoon' wandelen is er niet bij voor Annelies (27), als ze rommel ziet liggen móet ze het oprapen

Vrijwillig afval opruimen tijdens een blokje om of een wandeling in een natuurgebied: het blijkt razend populair in Utrecht. In een jaar tijd groeide het aantal vrijwilligers dat zwerfvuil oprapert in de stad van 2000 naar 7000. Eén van die mensen is Annelies de Witte (27), die het opruimen ook onder jongeren normaler wil maken. „Dit is helemaal niet oubollig.“

Kijk, deze kan ik niet laten liggen”, zegt De Witte, terwijl ze zich voorover buigt om een plastic AA-flesje uit de modder te vissen. „Die zijn ook nog eens wat statiegeld waard. Veel is het niet, hoor. Maar toch mooi meegenomen.“

Nee: een 'gewone' wandeling zit er voor de Utrechtse niet in. Als ze zwerfafval tegenkomt, is het voor de fanatieke 'opruimster' lastig om daar zomaar langs te lopen. „Mijn vader grapt wel eens van: hé, kan je ook nog een beetje genieten van het wandelen?“

Terschelling

De Witte is één van de 7.000 Utrechtse die vrijwillig afval opruimt in de stad. Een flink getal, dat tussen 2020 en 2021 steeg met 5.000 mensen. Daarnaast deelde de gemeente vorig jaar 5.500 gratis afvalknijpers uit, waar dat er in 2020 1.800 waren. Kortom: vrijwillig afval opruimen tijdens een wandeling door de natuur of door het centrum wordt met de dag populairder.

De Witte, die actief is in de klankbordgroep Utrecht Schone Stad, ruimt al een aantal jaar vrijwillig afval op. Dat begon allemaal door de containerramp op Terschelling in 2019. „Ik hielp daar toen met het opruimen van de kust, en dat zette me aan het denken. Kan ik zo iets niet vaker doen, maar dan dichterbij huis? Ik begon de weekenden te wandelen en nam een vuilniszak of een grijpstok mee.“

De Groene Witte

Ze begon een Instagramaccount, @degroenewitte, startte

een app-groep en wist zelfs vrienden te enthousiasmeren voor het opruimen van zwerfafval. „In de Whatsappgroep zit zeker 25 man. Eéns in de zoveel trekken we er met een groepje op uit.“ Ze krijgt met name positieve reacties op haar opruimacties. Lachend: „En héél af en toe iemand die roept: 'taakstafje zeker?'“

Quote

Mijn doel is echt om het onder jongeren wat normaler te maken. Dat af en toe iets opruimen erbij hoort

Annelies de Witte

Zelf 'plandelt' (wandelen en plastic rapen) ze eigenlijk overal. De natuurgebieden in Lunetten zijn vrij schoon, maar op de Kanaalstraat en het Jaarbeursplein is dat een heel ander verhaal, weet ze. „Daar voelt het soms echt als dweilen met de kraan open. Op de Kanaalstraat blijven ze gewoon eetverpakkingen en troep uit de auto's gooien. En bij het Jaarbeursplein vond ik laatst nog een spijkerbroek. Of condooms, die kom je ook wel tegen hoor.“

10.000

De Witte vindt het vooral be-

langrijk dat mensen het opruimen van zwerfafval niet zien als iets 'oubolligs'. „Die stempel hoeft het helemaal niet te hebben. Mijn doel is echt om het onder jongeren wat normaler te maken. Dat af en toe iets opruimen erbij hoort. Je bent lekker buiten, en meteen goed bezig.“ Zelf geeft ze het eerlijk toe: in je eentje op stap gaan kan best een drempel zijn. „Het is mijn doel voor dit jaar om dat meer te doen. Maar wie zich bij het appgroepje wil aansluiten, kan altijd contact met mij opnemen. Samen wandelen is toch gezelliger.“

Wethouder Kees Diepeveen zegt 'positief verrast' te zijn door de groei van het aantal Utrechtse die vrijwillig opruimt. „We blijven natuurlijk hulp en middelen aanbieden voor iedereen die ook wil helpen, en hopelijk kunnen we dit jaar ook vaker leuke opruimacties in gezamenlijkheid organiseren. Wie weet halen we dan dit jaar de 10.000 wel.“ Utrechtse die zelf zwerfafval willen opruimen kunnen bij de gemeente gratis afvalknijpers en vuilniszakken aanvragen.

Note van Henny: dit artikel verscheen op 17 januari in het AD. Niet veel leden zullen Annelies kennen maar zij staat sinds afgelopen kloofseizoen op de ledenlijst van onze vereniging nadat zij tijdens het kloven heeft laten zien wat zij in haar mars heeft. Zij is tot nu toe niet in het veld actief geweest door allerlei omstandigheden op het werk en een verhuizing. In februari wil zij op zaterdag kennis maken met het knotwerk.

Dit keer geen natuurbeleving van Hans van Zuylen omdat hij in deze coronatijd liever thuis bezig is. Om zich toch bezig te houden heeft hij een oude hobby opgepakt: striptekenen. Hierbij een aantal van zijn werken:

LOGO NA WASBEURT
VERDWENEN

GELUKKIG WEL
GROEN GEBLEVEN!

OOK VOEGELGRIEP
OOSTVAARDERSPLASSEN

MIJN VAKANTIE GAAT
GEWOON DOOR!

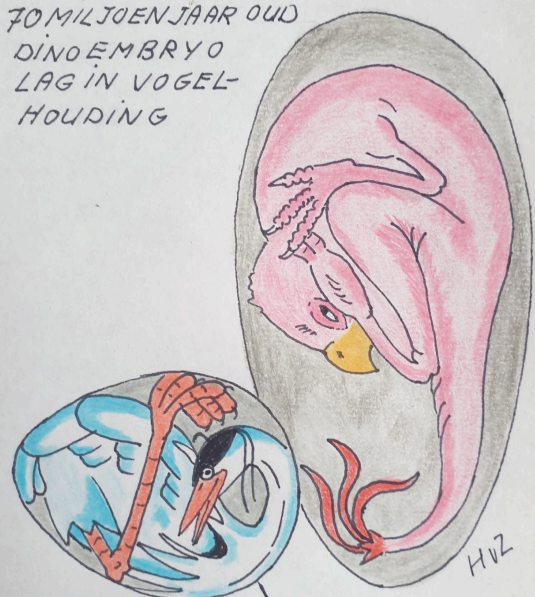

BOOSTERPRIK ARGOS

IN MIJN VLEUGEL!

70 MILJOENJAAR OUD
DINO EMBRYO
LAG IN VOGEL-
HOUDING

KAN IK NOG STEEDS!

